Abimelec

Abimelec

Pilda lui Iotam

Abimelec, al cărui nume înseamnă „tatăl meu a fost împărat“, fiul lui Ghedeon, i-a convins pe oamenii din Sihem să-i dea bani, cu care a tocmit niște oameni nelegiuiți pentru a-i omorî pe cei șaptezeci de frați ai săi. Cel mai tânăr dintre ei, Iotam, a scăpat. De pe vârful muntelui Garizim, el a strigat către oamenii din Sihem și le-a spus pilda despre copacii care și-au ales un împărat să domnească peste ei.

Toți copacii prețuiți pentru roadele lor au refuzat propunerea. Măslinul a preferat să producă untdelemn, pentru jertfele aduse lui Dumnezeu și de folos pentru oameni, decât să se frământe pentru copaci. Smochinul a dorit să continue să producă dulceața roadelor sale. Chiar și vița cea smerită a refuzat propunerea, nevrând să schimbe vinul care înveselește inima lui Dumnezeu și a oamenilor cu gloria deșartă de a domni peste copaci.

Însă tufa de spini de-abia aștepta să i se propună un astfel de lucru. Ea nici nu putea fi considerată un copac și nu producea nimic folositor, însă avea o mândrie și o ambiție imensă. Cum ar fi putut să găsească adăpost copacii la umbra ei? Însă tufa de spini i-a amenințat cu un foc care avea să-i mistuie chiar și pe cei mai mari dintre ei, dacă nu făceau acest lucru.

Să ne asemănăm toți cu Domnul Isus, care Și-a găsit plăcerea în a-i sluji pe oameni și să fim astfel o adevărată mângâiere și binecuvântare pentru cei din jurul nostru! Să nu dorim puterea prin care să-i facem pe ceilalți să stea la picioarele noastre, nici să nu-i rănim cu fapte sau cu cuvinte spinoase!

Cearta

Domnia nelegiuită a lui Abimelec a durat doar puțin înainte ca o ceartă, venită de la Dumnezeu Însuși, să intervină între el și locuitorii Sihemului, care finanțaseră asasinarea celor șaptezeci de frați ai lui. Dumnezeu este cu totul drept. Când un om nu se pocăiește de răul comis, Dumnezeu Însuși intervine în judecată.

În acest capitol avem o tristă istorie, marcată de multă confuzie. Oamenii din Sihem s-au răzvrătit împotriva lui Abimelec și l-au urmat pe Gaal, fiul lui Ebed, care i-a provocat pe Abimelec și pe Zebul, mai-marele cetății. Zebul i-a dat de știre lui Abimelec, care, imitându-l pe tatăl său Ghedeon, și-a împărțit oamenii în trei grupuri și, după doar două zile, i-a biruit pe oamenii din Sihem. Cei care au rămas dintre ei au continuat să se răzvrătească și s-au baricadat în turnul templului idolului lor. Îndemnându-i pe oamenii săi să-l imite, Abimelec a tăiat o ramură de copac, a pus-o pe umăr și s-a îndreptat către turn. Acolo, el și oamenii săi au pus ramurile în jurul turnului și le-au dat foc, omorându-i pe toți cei care își găsiseră refugiul acolo.

Abimelec a încercat o tactică asemănătoare pentru cucerirea cetății următoare, Tebeț, însă o femeie a aruncat o piatră de moară, care i-a zdrobit capul, după care, Abimelec, fiind rănit de moarte, îi poruncește celui care îi purta armele să-l omoare cu sabia. „Și Dumnezeu a întors asupra lui Abimelec răutatea pe care o făcuse tatălui său, ucigând pe cei șaptezeci de frați ai săi. Și toată răutatea bărbaților Sihemului, Dumnezeu a întors-o asupra capetelor lor, și blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal, a venit asupra lor“ (versetele 56 și 57). Dumnezeu este drept!